

Elisabeth Arnold (RV):

Forslaget indeholder en lang række elementer, som justerer betingelserne ved gældssanering, og det bygger på en betænkning fra Konkursrådet og så i øvrigt på de praktiske erfaringer med de nu 20 år gamle gældssaneringsregler.

Kl. 19.30

De nærmere betingelser for at få gældssanering skal nu fremgå direkte af loven. Hermed skabes der bedre retssikkerhed, større forudsigelighed og mere ensartethed. Reglerne om fastsættelse af det beløb, som skyldneren skal afdrage i en bestemt periode, fastsættes ved bekendtgørelse, som opregner de indtægts- og udgiftsposter, der skal indgå i beregningsgrundlaget. Som noget nyt skal børnefamilieydelse ikke indgå i beregningsgrundlaget.

Der bliver også regler om, hvorledes pensionsordninger skal indgå i gældssaneringssager, og der bliver mulighed for at genoptage en sag og ikke kun mulighed for at ændre afdragsperioden. Der bliver ændret på muligheden for efteranmeldelse, og der bliver ændret på mindsteprocenten ved tvangsakkord. Så bliver der særlige vilkår for iværksættere med værneregler mod konkursrytteri.

Det Radikale Venstre er for lovforslaget. Vi kan ikke se, at der er noget som helst at betænke sig på. Det er et vel gennearbejdet forslag, som bygger på en betænkning, der har haft mange fornuftige betragtninger.

Det eneste, jeg blot vil sige, er, at vi jo ikke skal glemme, at enhver gældssanering indebærer, at der er kreditorer, som ikke får de penge, de har til gode. Det er jo det, det hele handler om. Derfor er der selvfølgelig altid en bagside ved gældssanering, nemlig at der er kreditorer, som simpelt hen ikke får de penge, de har til gode, og at der er folk, som kommer til at lide nogle tab.

Men alternativet er jo, at ingen nogen sinde får deres penge, og at en skyldner aldrig nogen sinde får næsen oven vande igen. Hvis det er det, der bliver alternativet, har samfundet som helhed tabt, og derfor synes vi, at gældssanering er en udmærket institution.

Det er godt, at der bliver moderniserede regler på området, og Det Radikale Venstre støtter dette.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Så er det næste ordfører, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten støtter også forslaget. Det er glædeligt, at det nu langt om længe er kommet dertil, at vi får den revision af gældssaneringen, som der har været behov for i årevis.

Danmark var det første nordiske land, der indførte muligheden for gældssanering, men siden da har vi stået i stampe, og også med de forbedringer, der ligger her i forslaget, vil vi stadig have langt, før vi når det niveau, som flere af de andre nordiske lande er nået op på i forhold til at betragte gæld som et samfundsproblem og noget, som man skal gøre noget ved, og hvor man, især hvis vi indførte muligheden for gældsrådgivning, virkelig kunne hjælpe mange mennesker og også forebygge en stor del af de sociale problemer ved at sikre, at folk får økonomisk hjælp i tide.

Et af de store problemer, jeg har oplevet, når jeg har snakket med folk i de mange år, jeg har arbejdet med at rådgive folk, der har økonomiske problemer, er, hvor skamfuldt det er for mange ikke at have styr på deres økonomi. Det er noget af det værste. Jeg har ofte oplevet folk, som godt kunne sidde og fortælle om alkoholproblemer og incest og alt muligt andet, de har været udsat for, men at fortælle, at man ikke havde styr på sin økonomi, har været svært.

Nogle gange går der et år, før de kommer og fortæller om de sidste gældsposter, fordi det simpelt hen er så hårdt at skulle erkende, at man ikke har kunnet styre sin økonomi. Der tror jeg altså, at vi ville kunne komme langt, hvis vi gjorde mere for, at det blev et problem, hvor man anerkendte, at her havde man behov for hjælp, på nøjagtig samme måde, som vi har gjort i forhold til ludomani og en række andre problemer, folk har, så vi kunne tage os af det i tide. Det håber jeg bliver næste skridt.

Så må jeg også indrømme, at jeg undrede mig temmelig meget, da jeg læste Konkursrådets betænkning om rentefradraget, hvor alle på området er enige om, at det ville være vældig fornuftigt at afskaffe rentefradraget, der udløser et enormt bureaukrati, og som ikke har nogen betydning for skyldneren. Det undrer mig altså meget, at Konkursrådet sidder og tager stilling til noget, der overhovedet ikke har med lovgivning at gøre, men som jo er en rent ideologisk beslutning fra regeringen om, at man har et skattestop. Det må da være smagsdommeri af værste skuffe, at Konkursrådet synes, at de skal lade være med at fremsætte et forslag, alle er enige om, alene fordi regeringen ideologisk har